Dosarul nr.4r-2555/24
Nr. PIGD 4-23033984-02-4r-11062024
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Lilia Lupașcu

D E C I Z I E

13 mai 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău
Vitalie Budeci

Judecînd în ordine de recurs, recursul agentului constatator, Anatolie Postolachi, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2024, prin care s-a admis contestaţia cet. Fistic Vadim împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi a deciziei de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Postolachi Anatolie în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a anulat procesul - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi decizia de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP Postolachi Anatolie, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional și s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Fistic Vadim învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 240 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 11 iunie 2024-13 mai 2025.

A C O N S T A T A T:

1. La data de 14.02.2023, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Postolachi Anatolie, a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 și a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Fistic Vadim, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 20 (douăzeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei MD si 3 p.p., fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 14.02.2023, ora 11:17, fiind în mun. Chişinău, str.Vadul lui Vodă 110, conducând automobilul de model „Renault Megane” cu numărul de înmatriculare *****, a ignorat cerinţele indicatorului 3.1 „ acces interzis”.
2. Nefiind de acord cu procesul - verbal cu privire la contravenţie seria/ nr. MAI05 822830 si decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, Fistic

Vadim la 20.02.2023, a depus contestaţie, solicitând anularea procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi deciziei de sancţionare din 14.02.2023.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2024, s-a admis contestaţia cet. Fistic Vadim împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi a deciziei de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Postolachi Anatolie în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a anulat procesul - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi decizia de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP Postolachi Anatolie, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional și s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Fistic Vadim învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 240 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.
4. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, agentul constatator, Anatolie Postolachi a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la rejudecare.
5. În motivarea recursului s-a invocat că la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe ce indică la vinovăția contravenientului, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție fiind respectate prevederile art. 443 din Codul contravențional.
6. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul agentului constatator, Anatolie Postolachi, urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2024, urmînd a fi menținută.
7. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
8. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
9. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea

soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

10. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.
11. Colegiul constată că prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI05822830 şi decizia de sancționare din 14.02.2023, Fistic Vadim, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, în circumstanţele în care la 14.02.2023, ora 11:17, fiind în mun. Chişinău, str. Vadul lui Vodă 110, conducând automobilul de model „Renault Megane” cu numărul de înmatriculare *****, a ignorat cerinţele indicatorului 3.1 „acces interzis”, (f.d. 4).
12. Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI05 822830, în privinţa persoanei fizice Fiştic Vadim, a fost emisă decizia de sancționare din 14.02.2023- cu amendă, în mărime de 20 (douăzeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei MD şi 3 p.p..
13. Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de 14.02.2023 ora 11:20, în prezenţa contravenientului, care a refuzat de a semna şi a primit copia actului procedural, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 din Codul contravenţional, inclusiv de a depune contestaţie în ordinea prevederilor art. 448 din Codul contravenţional.
14. Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
15. Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

16. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.
17. Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.
18. Sub aspectul dat, instanța de recurs, relevă că afirmațiile invocate în decizia de sancționare, poartă un caracter declarativ, neavînd suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.
19. În contextul expus, Colegiul penal reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie.
20. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.
21. Așadar, în ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.
22. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atîta timp cît amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.
23. Prin urmare, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravențional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.

24. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. Romînia*, 15 februarie 2007, § 30).
25. Pe fundalul celor descrise, Colegiul penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.
26. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
27. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoanei.
28. Instanța de recurs reiterează că la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăţia lui Fiștic Vadim în comiterea contravenţiei incriminate.
29. Astfel, potrivit art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, fapta contravenţională constă în nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută.
30. La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale doar procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 din 14.02.2023, (f.d.4). Potrivit căruia, petiţionarul Fiştic Vadim a refuzat de a semna procesul- verbal contravenţional, ceea ce atestă că nu recunoaşte vina în comiterea contravenţiei imputate.

31. Alte probe foto/video lipsesc cu desăvîrşire, astfel încît nu este posibil de stabilit cine a săvîrşit contravenţia, locul săvîrşirii, încălcarea nemijlocită, or petiţionarul a negat fapta contravenţională care i se impută.
32. Astfel, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Fiştic Vadim, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 240 alin.(1) din Codul contravenţional.
33. Instanţa de recurs reiterează că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.
34. Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.
35. Din considerentele enunţate, Colegiul indică că acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 05.01.2023, nu este anexată nici o probă în acest sens, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
36. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996).
37. Mai mult, Colegiul indică că deşi persoana în privința căreia a refuzat să semneze procesul verbal cu privire la contravenție, fapt confirmat prin mențiunile în acest sens indicate în procesul verbal cu privire la contravenție,

agentul constatator nu a confirmat aceste circumstanțe prin semnătura unui martor, prin indicarea la caz și datelor de identitate ale ultimului.

38. Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Fiştic Vadim.
39. În același context, Colegiul consideră că motivele invocate de recurent sunt declarative și nu pot fi reținute, alegațiile expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.
40. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2024.
41. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator, Anatolie Postolachi.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2024, prin care s-a admis contestaţia cet. Fistic Vadim împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi a deciziei de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Postolachi Anatolie în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, s-a anulat procesul - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05822830 şi decizia de sancţionare din 14.02.2023, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP Postolachi Anatolie, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional și s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Fistic Vadim învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 240 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vitalie Budeci